

Зелена карта (међународна карта осигурања) је међународна исправа (потврда) осигурања од аутоодговорности. Сам образац представља доказ да возило поседује осигуравајуће покриће у току његове употребе у иностранству. Прибавља се код иницијалног осигуравача и траје колико и полиса обавезног осигурања.

У јуну 2011. године, потписан је Мултилатерални споразум којим је Србија постала члан тзв. Подсистема регистарске ознаке. Потписивањем овог споразума, који је ступио на снагу 2012. године, власницима моторних возила је омогућено путовање у земље потписнице без обавезе да поседују зелену карту.

Земље потписнице Споразума су: Аустрија, Босна и Херцеговина, Бугарска, Белгија, Чешка Република, Кипар, Немачка, Данска, Шпанија, Естонија, Француска, Финска, Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске (укључив Каналска острва и острво Ман), Грчка, Мађарска, Италија, Ирска, Луксембург, Литванија, Летонија, Малта, Холандија, Португалија, Пољска, Румунија, Шведска, Словачка, Словенија, Хрватска, Швајцарска (укључив Лихтенштајн), Андора, Норвешка и Исланд.

На основу Споразума о међусобном признавању полиса обавезног осигурања између Србије и Црне Горе, зелени картон није неопходан.

Зелена карта је и даље неопходна за путовање у једну од преосталих земаља Система зелене карте које нису чланице тзв. Мултилатералног споразума: Русија, Белорусија, Украјина, Молдавија, Турска, Израел, Иран, Македонија, Албанија, Тунис и Мароко.